

Слід зазначити, що сьогодні в економічній літературі існують різні підходи до визначення сутності фінансових посередників. Існує такий погляд, за яким всі фінансові установи, які діють на фінансовому ринку, є фінансовими посередниками. Однак, відповідно до глави 35 ст. 333 Господарського кодексу України, фінансовим посередництвом є діяльність, пов'язана з отриманням та перерозподілом фінансових коштів, крім випадків, передбачених законодавством. Фінансове посередництво здійснюється установами банків та іншими фінансово-кредитними організаціями [1].

Варто зазначити, що фінансові посередники відіграють важливу роль на ринку фінансових послуг. Їхня діяльність сприяє підвищенню ліквідності фінансових активів, сприяє зменшенню вартості фінансових операцій, диверсифікує ризик, створює умови для активізації роботи всіх учасників ринку фінансових послуг.

На сьогоднішньому етапі розвитку посередництво на вітчизняному ринку фінансових послуг є відсталим. На це впливають наступні причини [2]:

1. Історичні передумови. Разом із становленням незалежності України почався процес капіталізації та групперсоніфікації капіталів, а не розвитку фінансового ринку в цілому.

2. Відсутня системна законодавча база щодо посередництва, яка мала б передбачати перспективний розвиток та сучасні тенденції.

3. Відсутність державної підтримки та цілісної політики щодо розвитку даного сектору.

4. Політична, економічна та фінансова кризи в Україні упродовж чотирьох останніх років.

5. Недостатність досвіду у посередників, та перевага власних інтересів над державними, низький рівень конкурентоспроможності.

В Україні найбільшими фінансовими посередниками рахуються банки. Але в їхній діяльності існує певні проблеми, які пов'язані з обмеженістю капіталу банків, з нерозвиненістю ринків використання ресурсів тощо. Окрім банків існують фінансові посередники небанківського типу, найрозвинутішими серед яких є страхові компанії. В цій сфері також існує низка перешкод, що гальмує розвиток страхового ринку в Україні. Це, насамперед, недовіра до страховиків, низька платоспроможність населення, нерозвиненість медичного страхування та страхування життя.

Усі інші фінансові посередники характеризуються значною незрілістю. Для вирішення даної проблеми необхідно [3]:

-розробити нормативно-правові акти, які будуть спрямовані на якісний розвиток посередництва на фінансовому ринку;

-формування сприятливого середовища для розвитку ринку посередницької діяльності;

-здійснення міжнародного співробітництва для обміну досвідом, та виконання відповідних дій на фінансовому ринку України;

-створення такого механізму дії посередницьких структур, що забезпечить збільшення довіри населення до їх діяльності.

Отже, можна зробити висновок, що головним завданням держави у сприянні розвитку фінансового ринку є становлення фінансового посередництва шляхом формування сприятливого середовища для розвитку посередницької діяльності, а також створення правильного механізму посередницьких структур, який би повернув довіру до фінансових посередників.

Література

1. Господарський кодекс України : Кодекс України [прийнятий Верховною Радою України від 16.01.2003 № 436-IV]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Ткаченко Н. Шляхи розвитку посередництва на страховому ринку України // Вісник КНТЕУ. - 2007. - №6. - С. 77-84.
3. Волощенко Л.М., Актуальні проблеми розвитку посередництва на фінансовому ринку України / Л.М. Волощенко, Л.В. Козина. // Економічний простір. - 2009. - № 21. - С. 199-205.

УДК 658.15 (482)

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Морозов В. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В. В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Достатній обсяг фінансових ресурсів та їх ефективне використання завбачають вигідне фінансове положення підприємства на ринку, фінансову стійкість, платоспроможність, ліквідність та є основним показником конкурентоспроможності підприємства. Тому пошук фінансових джерел функціонування та розвитку підприємства, забезпечення найефективнішого інвестування фінансових ресурсів набувають важливого значення в роботі фінансових служб підприємств, організацій, установ за умов ринкового перетворення національної економіки.

Практичні та теоретичні аспекти забезпечення і використання фінансових ресурсів, розглядали у своїх

працях вітчизняні вчені як М.Д. Білик, І.В. Зятковський, Л.О. Лігоненко, К.В. Павлюк, О.Д. Василик, І.О. Бланк, А.М. Поддєрьогін, В.М. Опарін та інші.

Дослідження різних підходів щодо трактування сутності фінансових ресурсів мікрорівня, як економічної категорії, можна узагальнити у наступному визначенні: це грошові кошти підприємства сформовані за рахунок власних та залучених джерел фінансування, які використовуються для формування активів підприємства, виконання фінансових зобов'язань, а також інших заходів спрямованих для забезпечення ефективного розвитку підприємства [1].

Джерелами формування фінансових ресурсів підприємства є:

– сформовані під час заснування підприємства (внески засновників у статутний капітал: акціонерний капітал; внески членів кооперативу, товариства; галузеві фінансові ресурси; бюджетні кошти);

– сформовані за рахунок власних та притриманих до них коштів (доходи від операційної, інвестиційної, фінансової діяльності; амортизаційні відрахування; цільові надходження; стійкі пасиви; інші види);

– мобілізовані на фінансовому ринку (надходження коштів від емісії акцій, облігацій та інших видів цінних паперів; банківські та комерційні кредити, фінансовий лізинг);

– зараховані у порядку розподілу грошових надходжень (Фінансові ресурси, які надійшли від галузевих структур, концернів, асоціацій; страхові відшкодування; Бюджетні асигнування: бюджетні інвестиції; державні дотації; державні субсидії).

Сучасні умови трансформації економічної системи України та проблеми виходу її з кризи потребують вчасного формування та використання фінансового капіталу для забезпечення розширеного відтворення. Це особливо актуально для промислових підприємств, які відчувають нестачу фінансових ресурсів в умовах загострення конкурентної боротьби на ринку. Однією з основоположних проблем світової економіки є проблема недостатності інвестиційних ресурсів та боротьби за їхнє ефективне використання. Тому, однією з вагомих причин, яка стримує збільшення зовнішніх джерел фінансування для здійснення інвестиційних проектів в умовах перехідної економіки, є високі ризики вкладання інвестиційних ресурсів, що можуть призвести до недоотримання запланованого прибутку чи втрати вкладених коштів [2, с. 86].

Для поліпшення фінансового добробуту підприємства потрібне раціональне використання наявних фінансових ресурсів. Тому управління своєчасним формуванням усіх видів фінансових ресурсів є однією з функцій фінансового залучення ресурсів на підприємствах, а також безперервний пошук резервів акумуляції фінансових ресурсів (якнайбільше власних) для забезпечення відповідного фінансового стану та стійкої, стабільної роботи підприємства. Це передбачає стимулювання поповнення фінансових ресурсів, а насамперед грошових коштів.

За наслідком кризових явищ економічного розвитку підприємств у останні роки стала гостра нестача фінансових ресурсів, що істотно позначилося на ефективності господарювання. Це пов'язано з помірним розвитком інвестиційного клімату в країні. Головним завданням для покращення інвестиційного клімату в Україні можна виділити: підготовку необхідної правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення інвестиційного клімату й формування основи збереження та нарощування конкурентно-спроможності вітчизняної економіки, а також створення умов для зацікавлення національних інвесторів вкладати кошти та використовувати прибутки всередині країни, не вивозячи їх за кордон [3, с. 110].

Отже, основним завданням в умовах кризових явищ, а також непередбачуваних обставин різного походження є вибір та дотримання такої стратегії формування та використання фінансових ресурсів підприємств, щоб вона спрямовувалася на забезпечення рентабельності та ліквідності, зниження фінансових ризиків та підвищення ефективності використання наявного фінансового потенціалу.

Література

1. Оліярник В.В., Гаврилюк Г.Є. Фінансові ресурси та управління ними в господарській діяльності підприємства / В.В. Оліярник, Г.Є. Гаврилюк // Фінансово-економічний розвиток України в умовах глобалізаційно-інтеграційних процесів: збірник матеріалів III всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції, 28 лютого 2014р. – Львів: ЛКА, 2014. – с. 238-241.
2. Вакуліч М.М. Аналіз методів оцінювання інвестиційного клімату в Україні в умовах сучасної хаотично структурованої економіки // Бізнес Інформ. – 2013. – № 1. – С. 85–88.
3. Мельник О. Особливості функціонування фінансових ресурсів в системі управління підприємством / О. Мельник // Галицький економічний вісник. – 2012. – №3(36). – С. 108–116.

УДК 330.567.28

АНАЛІЗ СТРУКТУРИ СПОЖИВЧИХ ВИТРАТ ДОМОГОСПОДАРСТВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Щербанюк А. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к. е. н., доцент Нагайчук В. В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Домогосподарства відіграють визначальну роль в сучасній економіці. Доказом цього є те, що споживання матеріальних благ в першу чергу відбувається в секторі домогосподарств, а також домогосподарства виробляють певну частку внутрішнього продукту. В зв'язку з останніми подіями кризові процеси в Україні викликали досить важку економічну ситуацію, що призвела до зменшення

реальної заробітної плати та зниження купівельної спроможності населення внаслідок інфляційних процесів. Як наслідок потерпають підприємства, що орієнтовані на внутрішній ринок.

Різні аспекти напрямів здійснення витрат домогосподарств вивчали такі вітчизняні та зарубіжні науковці, як С. Белозьоров, Н. Героніна, Т. Кізіма, Л. Окунева, Ю. Русанов, О. Свірідонов.